

Ὁρθοδοξία

«Τίς κοινωνία φωτι



πρὸς σκότος;»

καὶ Αἵρεσις

«Πρωτόκοκός πάσης κτίσεως»*

(Κολ. α' 15)

Ἡ ἐρμηνευτικὴ κακοποίηση τοῦ βιβλικοῦ χωρίου ἀπὸ τοὺς «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά»

Πρωτ. Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου,
Ἐπικ. Καθ. Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀ.Π.Θ.



1.12.2014 σελ. 11).

Εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ λεγόμενοι Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά εἶναι ὄχι μόνο ἀρνητὲς τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀλλὰ εἶναι γνωστοὶ καὶ γιὰ τὴν ἀπορριπτικὴ στάση τους γιὰ τὶς χριστιανικὲς Ἑορτές, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀνήκουν καὶ τὰ Χριστούγεννα (βλ. «Ξύπνα», Δεκέμβριος 2010. «Σκοπιά»,

* * *

Γιὰ τοὺς «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» δὲν σαρκώθηκε ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς Ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ Ἀληθινοῦ.

Σύμφωνα μὲ τὴν «Σκοπιά»: «Ὡς πρωτόκοκος Γιὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰησοῦς ἦταν πνευματικὸ πλάσμα στὸν οὐρανὸ προτοῦ γεννηθεῖ ὡς ἄνθρωπος στὴ γῆ. (...) Μέσω τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὁ Ἰεχωβά Θεὸς μετέφερε θαυματουργικὰ τὴ ζωὴ τοῦ οὐράνιου Γιοῦ τοῦ στὴ μήτρα τῆς Ἰουδαίας παρθένας Μαρίας, ὥστε νὰ γεννηθεῖ ὡς τέλειος ἄνθρωπος» (βλ. Σκοπιά, 1.4.2011, σ. 5).

Καὶ ἄλλοῦ ἀναφέρουν: «Ὁ Ἰησοῦς γνώριζε τὴν προέλευσή του. Στὴν πραγματικότητα, ἡ ζωὴ του ἄρχισε πολὺ πρὶν γεννηθεῖ στὴ γῆ. Ὁ Ἰησοῦς ὑπῆρξε τὸ πρῶτο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ καὶ συνέβαλε στὴ δημιουργία ὄλων τῶν ἄλλων πραγμάτων. Ἐφόσον ἦταν

ὁ μόνος ποὺ δημιουργήθηκε ἄμεσα ἀπὸ τὸν Θεό, δικαίως μπορούσε νὰ ἀποκαλεῖται “ὁ μονογενῆς Γιὸς τοῦ Θεοῦ”» (Ἰωάν. α΄ 3, 14 καὶ Κολ. α΄ 15, 16).

* * *

Μεταξὺ τῶν ἀγιογραφικῶν μαρτυριῶν ποὺ ἐπικαλοῦνται οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» στὴν προσπάθειά τους νὰ πείσουν ὅτι ὁ Υἱὸς εἶναι τὸ **πρῶτο καὶ ἐξαιρετο κτίσμα τοῦ Ἰεχωβά**, ἐπικαλοῦνται καὶ τὸ Κολ. α΄ 15.

Ὁ Υἱὸς ἰσχυρίζονται, σύμφωνα καὶ μὲ αὐτὸ τὸ χωρίο, δὲν εἶναι Θεός, ἀλλὰ **Πρωτότοκος** = τὸ **πρῶτο δημιούργημα τοῦ Ἰεχωβά**.

Ἄς ἀξιολογήσουμε τὸ ἐπιχείρημα.

Ὁ συγκεκριμένος ἰσχυρισμὸς εἶναι τραγικὸς καὶ μόνο ὁ μυθικὸς Προκρούστης θὰ μπορούσε νὰ συναγωνιστεῖ τὴν ἑταιρεία «Σκοπία», στὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο κακοποιεῖ ἐρμηνευτικὰ τὰ ἀγιογραφικὰ χωρία, στὴν προσπάθειά της νὰ ἀποδείξει τοὺς ἰσχυρισμοὺς της ὡς ἀληθινούς.

Τὸ Πρωτότοκος προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα **τίκτω**, δηλαδὴ **γεννῶ** καὶ **ὄχι δημιουργῶ**. **Ἡ** ἑταιρεία «Σκοπία», χρησιμοποιεῖ ἐν προκειμένῳ ὡς ἐπιχείρημα τὴν γραμματικὴ διαστρέβλωση μεταξὺ τῶν ρημάτων **κτίζω** καὶ **τίκτω**, ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ λέξη **Πρωτότοκος**.

Ὁ Θεὸς Λόγος δὲν εἶναι **πρωτόκτιστος**, ἀλλὰ **Πρωτότοκος**, προηγεῖται δηλαδὴ τῆς δημιουργίας. **Εἶναι** Κτίστης καὶ ὄχι κτίσμα. **Εἶναι** τῆς ἰδίας φύσεως μὲ τὸν Γεννήτορα Θεὸ Πατέρα καὶ αὐτὸ γίνεται ἀντιληπτὸ καὶ ἀπὸ τὸ Ἀποκ. α΄ 17, 18, ὅπου δηλώνεται, ὅτι ὁ Υἱὸς εἶναι Ἄναρχος καὶ ὡς Ἄναρχος ὑπέρκειται τῆς δημιουργίας ὡς Δημιουργὸς καὶ δὲν συναριθμεῖται στὰ δημιουργήματα:

«**Εγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἄδου**».

Ἐπιπλέον, τὸ **Πρωτότοκος** τοῦ ἑδαφίου Κολ. α΄ 15, κατανοεῖται ὀρθῶς στὰ πλαίσια τῆς εὐρύτερης νοηματικῆς συνάφειας τοῦ Βιβλικοῦ κειμένου.

Στὸ Κολ. α΄ 16 διευκρινίζεται, ὅτι **δι’ Αὐτοῦ**, ὡς Δημιουργοῦ δηλαδὴ καὶ ὄχι ὡς δημιουργήματος, κτίστηκαν ὅλα ὅσα ὑπάρχουν στὸν οὐρανὸ καὶ στὴν γῆ, ἐνῶ στὸν Κολ. α΄ 17 τονίζεται ἡ ἀσύγκριτη **ὑπεροχὴ** τοῦ Ἀκτίστου Θεοῦ Λόγου καὶ ἡ **διαφορὰ** Του ἀπὸ τὴν κτιστὴ



δημιουργία με τὸ «καὶ Αὐτός ἐστι πρὸ πάντων».

* * *



Ἡ ἑταιρεία «Σκοπία», ὁμως δὲν σταματᾷ ἐδῶ. **Στὴν «Μετάφραση Νέου Κόσμου»**, ποὺ ἔχει ἡ ἴδια κατασκευάσει καὶ ἄνετα μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ ὡς ἡ μεγαλύτερη κακοποίηση τοῦ Ἱεροῦ Κειμένου παγκοσμίως, διατυπώνει ἓνα ἀπίθανο δικῆς της ἐμπνεύσεως ἰσχυρισμὸ γιὰ νὰ καταστήσει ἀληθοφανὲς τὸ ἐπιχείρημά της.

Τί ἰσχυρίζεται;

ῚΟτι «μέσω αὐτοῦ δημιουργήθηκαν ὅλα τὰ ἄλλα **πράγματα**» (Κολ. α' 16, 17). **Τί** παρατηροῦμε μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπόδοση τοῦ χωρίου; **ῚΟτι** ὁ Υἱὸς εἶναι τὸ πρῶτο δημιούργημα, πρὶν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα **πράγματα**, ὅπως ἀναφέρουν, με ἀποτέλεσμα ὁ Κτίστης πάντων νὰ υποβιβάζεται στὸ πρῶτο καὶ ἐξέχον κτίσμα (**πρᾶγμα**), βοηθὸς τοῦ Ἰεχωβά γιὰ τὴν δημιουργία τῆς ὑπόλοιπης κτίσης.

* * *

ῚΟλοκληρώνουμε τὴν ἀναφορὰ στὸν ὄρο **Πρωτότοκος** καὶ γιὰ νὰ φανεῖ ἡ ἐρμηνευτικὴ κακοποίηση τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», πρέπει νὰ ἐπισημάνουμε καὶ τὰ ἐξῆς:

ῚΟ ὄρος Πρωτότοκος στὴν Ἁγία Γραφή δὲν δηλώνει μόνο ἢ πάντοτε αὐτόν, ὁ ὁποῖος διανοίγει πρῶτος τὴν μήτρα τῆς μητέρας του (Ἀριθμ. γ' 12), ἀλλὰ δηλώνει καὶ αὐτὸν ποὺ βρίσκεται σὲ **σχέση ὑπεροχῆς με κάποιον ἢ κάτι ἄλλο**.

Τὸ βλέπουμε στὸν Ψαλμ. πη' 28, ὅπου ὁμιλεῖ ὁ Θεὸς γιὰ τὸν Δαβὶδ καὶ τὸν χαρακτηρίζει ὡς **Πρωτότοκό** Του, ποὺ θὰ Τὸν καταστήσει ῚΥπιστον ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

ῚΤτσι, στὸ Κολ. α' 15, **Πρωτότοκος** εἶναι ὁ Θεὸς Λόγος, ὁ Ὁποῖος ἐγίνε σάρκα (Ἰωάν. α' 1) καί, ὡς **Πρωτότοκος καὶ ὄχι πρωτόκτιστος**, «πάντα δι' Αὐτοῦ ἐγένετο» (Ἰωάν. α' 3).

Δὲν εἶναι τυχαῖο τὸ γεγονός, ὅτι ἡ νοηματοδότηση τοῦ ὄρου **Πρωτότοκος** τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» ταυτίζεται ἀπόλυτα με τὴν νοηματοδότηση τοῦ ὄρου ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἀρειανούς.

(*) ῚΕφημ. «**Ορθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 2050/19.12.2014, σελ. 3. ῚΕπιμέλ. ἡμετ.